

първъ сигналъ отъ страната на водителитъ на централното общество, да произведътъ народно движение въ градътъ си или въ провинцията си. Тъзи ревностни якобинци ся намървали въ тѣсни и постоянни сношения съ пасивнитъ масси, и въобще, съ най бѣднитъ граждани, които вѣлно вървали на тѣзи водители, и които при първо повикване лесно ставали на крака.

И тѣй, когато надъ цѣла Франция била хвърлена мръжа отъ демократически общества, които съ голѣма ревностъ проповѣждали пестребителна война противъ кралската власть, противъ аристократитъ, противъ духовенството, противъ капиталиститъ, съ една дума, противъ всичко, което стояло по високо отъ пролетарѣтъ, когато въ всѣка провинция гладната масса си намърила коноводи, неразривно свързани съ нея и по между си съ една надежда и стремление, тогава пасивнитъ граждани станали неизмѣримо по силни отъ активнитъ.

Но тукъ азъ схмѣ дълженъ пакъ да повтѣра онѣзи мисль, която не веднѣжъ си е намървала мѣсто въ предидущитъ глави на статията ми: *„Не отдѣлени единици и не частни явления създаватъ общитъ положения, а напротивъ, общитъ положения съобщаватъ на единицитъ и явленията всичката имъ сила и цѣль имъ смисълъ.“* Не клубовѣтъ, не рѣчитъ на ораторитъ, не вѣстницитъ на Демулена и Марата произвеждали въ по нискитъ слоеве на французското общество неумолимото озлобление, а напротивъ, съществувавшето озлобление раждало и поддържало и клубовѣтъ, и яростнитъ рѣчи и неумори-